

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **P. P.**, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem v Praze, nábr. Ludvíka Svobody 1222/12, v řízení o návrhu žalobce na obnovu řízení směřujícího proti rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2011, č. j. 5 As 27/2011 - 122,

t a k t o :

- I. Návrh žalobce ze dne 10. 5. 2011 na obnovu řízení směřujícího proti rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2011, č. j. 5 As 27/2011 - 122, **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem ze dne 17. 6. 2011, č. j. 5 As 27/2011 - 122, Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 12. 2010, č. j. 4 Ca 32/2009 - 95, kterým byla odmítnuta žaloba proti sdělení žalovaného ze dne 2. 10. 2009, č. j. 753/2009-160-SPR/6 a rozhodnutí Magistrátu hl. města Prahy ze dne 15. 9. 2008, č. j. MHMP 552556/2008/Pec, pro nepřipustnost.

Podáním ze dne 10. 5. 2012 se žalobce domáhal obnovy řízení proti výše citovanému rozsudku Nejvyššího správního soudu s odůvodněním, že v tomto rozhodnutí zdejší soud sdílel názor městského soudu o „pouhém sdělení“, což mělo za následek připsání 3 bodů; dosažení 12 bodů (vzniklých falšováním přestupkových hlášení ze strany PČR a MP Praha) a jako následek pak věznění žalobce.

Návrh žalobce ze dne 10. 5. 2012 na obnovu řízení směřující proti rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2011, č. j. 5 As 27/2011 - 122, je nepřipustný a Nejvyšší správní soud jej musel odmítnout.

Podle ustanovení § 111 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.) se řízení ukončené pravomocným rozsudkem na návrh účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo důkazy nebo skutečnosti, které bez jeho viny nebyly nebo nemohly být v původním řízení uplatněny, popřípadě bylo jinak rozhodnuto o předběžné otázce, jestliže výsledek obnoveného řízení může být pro něj příznivější.

Podle ustanovení § 114 odst. 2 s. ř. s. obnova řízení není přípustná proti rozhodnutí o kasační stížnosti.

Z ustanovení § 111 s. ř. s. a ustanovení § 114 odst. 2 s. ř. s. vyplývá, že obnova řízení jako mimořádný opravný prostředek je přípustná pouze proti rozsudkům správních soudů, jimiž nebylo rozhodováno o kasační stížnosti – srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2010, č. j. 6 Ads 88/2010 – 194 (přístupný na www.nssoud.cz). V posuzovaném případě se však žalobce domáhá obnovy řízení směřující proti rozsudku Nejvyššího správního soudu, jímž bylo rozhodnuto o kasační stížnosti žalobce. Návrh žalobce na obnovu řízení ze dne 10. 5. 2012 tudíž nespĺňuje podmínky řízení stanovené ustanovení § 111 a ustanovením § 114 odst. 2 s. ř. s. Jelikož je taková vada neodstranitelná, rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. tak, že návrh žalobce ze dne 10. 5. 2012 na obnovu řízení směřujícího proti rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2011, č. j. 5 As 27/2011 - 122, odmítl.

Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. (za použití ustanovení § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. května 2012

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu